

[Christophersen.]

utvivlsomt være af interesse at få oplyst resultaterne af denne virksomhed, og om ministeren planlægger yderligere initiativer for at sikre unge ufaglærte, der typisk kommer fra grupper med kort skoleuddannelse, en form for kortvarige uddannelser, der kan forbedre deres muligheder på arbejdsmarkedet.

Christophersen: Jeg skal kun knytte en ganske kort indledende bemærkning til det spørgsmål, jeg har stillet.

Mit udgangspunkt er en udtalelse, som erhvervsleder Kaj Poulsen i arbejdsformidlingen i København er fremkommet med til Venstrepressens Bureau, og som er refereret i en række provinsdagblade, bl. a. i Fredericia Dagblad torsdag den 9. december. Jeg vil godt have lov til at citere det, som jeg mener er det væsentlige i denne sammenhæng. Han siger:

„Ingen har rigtig brug for de piger og drenge, som forlader 7. og 8. klasserne. For hver dag stiger antallet af arbejds-søgende i vore lokaler, og det er endda kun et ringe udsnit af dem, som virkelig er på jagt efter arbejde. Der findes flokke, som vi aldrig ser, men som vi erfarer om, når et job bliver ledigt.“

Så nævner han som eksempel, at en slagtermester, der søger en arbejdsdreng, kan vælge mellem 50 og 100 arbejdsvillige.

„Af dem sidder mindst de 35 i vore lokaler og er parat til at rykke ud.“

Min begrundelse for at stille spørgsmålet til arbejdsministeren er, om dette for det første er en erfaring, som er landsdækkende, og som man i arbejdsministeriet har oplysninger om beskriver et mere generelt problem, og for det andet, om vi her står over for et ledighedsproblem, som i og for sig ikke alene er konjunkturbestemt, men også er af mere permanent art.

I sidste uge drøftede vi i forbindelse med et forslag til folketingsbeslutning de særlige beskæftigelsesproblemer for midaldrende. Man kunne spørge, om vi her befandt os i en situation, som minder noget om den, man bl. a. har kendt i USA, hvor folk med særlig kortvarige skoleuddannelser er vældig handicappede, når de skal finde en mere varig beskæftigelse på arbejdsmarkedet. Derfor vil jeg altså gerne vide, om det er en

udtalelse, som arbejdsministeren har haft lejlighed til at vurdere, om den dækker over noget generelt, og hvad man i så fald fra arbejdsministeriets side vil påtænke at sætte i værk for at give de pågældende, som rammes af en sådan langvarig ledighed, et bedre startgrundlag.

Arbejdsministeren (Erling Dinesen): Jeg tror, man allerførst må sige, at det problem, hr. Christophersen nævner, har forbindelse med den aktuelle situation. Vi har jo arvet en arbejdsløshedspukkel. Vi diskuterede i sidste uge de ældres beskæftigelsesproblemer og kvindernes problemer. De unge har under en generelt høj beskæftigelse ikke de samme problemer, som vi oplever i denne tid; jeg kan nemlig bekræfte, at vi i arbejdsministeriet efter indberetning fra arbejdsformidlingen og arbejdsmarkedsnævnene har kendskab til, at der netop i denne tid er voksende ledighed blandt de unge. Det er desværre også sådan — det er heller ikke noget nyt — at det er de unge, som har forladt skolen efter 7. og 8. klasse, som især rammes. Jeg har ikke noget egentligt tal for ledighedens omfang for disse grupper, bl. a. fordi de unge under 18 år jo ikke kan være medlemmer af en arbejdsløhedskasse og derfor ikke registreres som arbejdsledige.

Det, jeg gerne mere principielt vil sige, er, at der for mig ikke er nogen tvivl om, at ledighedsproblemet på lang sigt for disse unge skal løses gennem forbedring af uddannelsesstilbuddene og en bedre dækning af uddannelsesbehovene. Herom vil jeg gerne sige, at i regeringens tiltrædelseserklæring udtalte statsministeren, at regeringen agter at fremsætte forslag til principbeslutning om, at alle skal have en grundlæggende skole- og erhvervsuddannelse af 12 års varighed. Det tror jeg er noget meget afgørende i denne sammenhæng for at give de unge lige muligheder.

Forholdet er videre det, at undervisningsministeriet for tiden arbejder på forsøgsbasis med en reform af de erhvervsmæssige grunduddannelser. Reformen, der har nøje sammenhæng med den udvidede skolepligt, synes jeg må ses som et væsentligt led i opfyldelsen af den uddannelsespolitik, vi ønsker gennemført.

Hertil kan føjes, at til det system af uddannelser for specialarbejdere, som arbejds-